

Datum: 18.10.2026

Medij: Politika

Rubrika Društvo

Autori: M. Albunović

Teme: Aleksandra Damjanović Sofronijević (Aleksandra Sofronijević); autoputevi, magistrale

Naslov: Veliki povratak Rumunije

Napomena:

Površina: 1410

Strana: 1,8

Велики повратак Румуније

Никушор Дан и Александар Вучић

Када се просечном становнику наше земље помене суседна Румунија, њему прво на памет падају две ствари. Пре свега, да је у питању веома пријатељска земља, што најбоље потврђује историјска чињеница да су то једина суседна земља и народ са којима нисмо ратовали.

Друго, да је у питању заостала земља каква је одиста била у времену у којем је председник био Николаје Чаушеску, што данас ни најмање не одговара реалности.

страна 8

Datum: 18.10.2026

Medij: Politika

Rubrika: Društvo

Autori: M. Albunović

Teme: Aleksandra Damjanović Sofronijević (Aleksandra Sofronijević); autoputevi, magistrale

Naslov: Veliki povratak Rumunije

Napomena:

Površina: 1410

Strana: 1,8

Велики повратак Румуније

Са прве стране

Што се тиче дипломатске историје односа Србије и Румуније, на велику упућеност ових земаља једне на другу довољно говори чињеница да се ове године обележава 140 година од успостављања њихових значајних дипломатских односа. Ти односи имају далеко дужи векако би се узело у обзир да је још за време Првог српског устанка Доситеј Обрадовић више пута одлазио у Букурешт и друге румунске крајеве у дипломатску мисију. Ако би се пак заронило у средњовековну историју и она сведочи о хармоничним односима које најбоље потврђује чињеница да су, након што се кнегиња Милица изборила да мошти Свете Петке добије српска црква, исте упућене у манастир Јаси као сигурно и пријатељско место, у којем се и данас налазе, ако се изумем део њене руке који се као велика светиња чува у знаменитој београдској цркви на Калемегдану.

О блискости два народа сведочи и то што је румунски двор дао обема срп-

На велику упућеност Србије и Румуније једне на другу довољно говори чињеница да се ове године обележава 140 година од успостављања њихових званичних дипломатских односа

пни. Свој допринос миру и стабилности на Балкану исказује и слањем скоро 200 војника у мисију Кфора на Косову и Метохију, као и у БиХ.

Мада пријатељство два народа никад није долазило у питање, ипак су услед стицаја међународних околности међусобни односи две државе последњих деценија били далеко испод могућег нивоа, пре свега на плану привредне, културне, научне, али и политичке сарадње. Иако постоји велика српска дијаспора у Румунији, махом концентрисана у Темишвару и око њега, не постоји ауто-пут од Бео-

града до Темишвара као ни аутобуске линије чак ни до најближих српских градова, а железнички саобраћај према Србији је већ две деценије укинута због незнатног дуга са наше стране. Уз то, Румунија није била заинтересована за изградњу хидроелектране „Ђердап 3“, што због опадања нивоа Дунава, што због тога што су сада нуклеарке у моди. Притом, Румунија има једно од највећих налазишта гаса у Европи и извози га у све суседне земље, сем у Србију.

Да је власт у Србији решила да се све то исправи, видело се по много чему у последњих годину дана. Први јасан знак да се нешто мења било је именовање новог амбасадора у Румунију у стилу старих славних времена. Српска страна је одабрала једног од најугледнијих савремених српских научника, проф. др Драгана Симеуновића, да буде њен амбасадор у Румунији, као некога ко ће моћи да решава велике задатке, водећи притом и рачуна да га бира као човека са великим међународним искуством, значајним међународним везама и добрим именом у Румунији и српској дијаспори. Већ тиме је Румунија послат сигнал о намери Србије да

се њихови свеукупни односи подигну на што виши ниво.

Резултати нису изостали, и то веома значајни. Убрзо по одласку Симеуновића за амбасадора, почели су муљевито да се реализују договори које је водио Александар Вучић као председник Србије са председником Румуније Никушором Даном, као и договори које је водио министар спољних послова Србије Марко Ђурић са министром спољних послова Румуније Оаном Поју. Прво је у јулу ове године уследио долазак српске министарке енергетике и рударства Дубравке Ђедовић Ханџановић у Букурешт, а том приликом је потписан са министром енергетике Илијом Боложаном Меморандум о „Ђердапу 3“, затим је већ у августу одржан у Темишвару импозантан сусрет великих делегација министарстава саобраћаја обе земље, који се тичао могућности изградње ауто-пута Темишвар-Вршац-Панчево-Београд, обнављања железничког саобраћаја између две земље и унапређења пловности река и канала који су заједнички. На челу де-

Драган Симеуновић са председником Румуније

та Темишвар-Београд, обнавља путнички железнички саобраћај, знатно унапређују пловни путеви и чак предвиђа да се уместо садашње повремене бродске линије Зрењанин-Темишвар уведе стална бродска линија Темишвар-Београд, што је све не само од великог привредног значаја већ и од великог значаја за унапређење туризма и културних веза. Ту иницијативу и споразум су снажно подржали и представници Тимешког округа и Града Темишвара, не само зато што воле рачуна о жељама српске дијаспоре да поново лакше путује до Вршаца и Кишинје, него и о потребама свих становника тога округа да лакше, брже и компорније дођу до Београда, како због туризма, тако и због чињенице да им је београдски аеродром најближи велики аеродром.

Сада се увелико воде преговори између српске и румунске стране о изградњи гасовода „Мокрин-Арад“, при чему наша страна треба да изгради до границе 13 километара, а румунска нешто више од шездесет. Према информацијама до којих је дошла „Политика“, румунска страна је спремна да већ у новембру расписује конкурсе за градњу, а да са градњом започне у пролеће. Осим тога, Румунија исказује велики интерес да заједно са Србијом изгради у Србији још једно велико складиште гаса и да као партнер учествује у изградњи гасовода од Мокрина до Београда.

Ови несумњиво импресивни дипломатски успеси, притом постигнути у веома кратком року, најбоље говори о

томе да не само да постоје обострано добре намере и заједнички интереси, већ и о томе да су постигнути споразуми фер и очигледно обострано корисни. Тиме се историјски добри односи и даље утврђују по принципу – чист рачун, дуга љубав.

Такође је ове године постигнут значајан напредак у погледу унапређења односа између државе Србије и српске дијаспоре у Румунији, који су као и све друго били запарљожени. Пре свега,

О блискости два народа сведочи и то што је румунски двор дао обема српским династијама, и Обреновићима и Карађорђевићима, по једну краљицу, као и то да су обе биле омиљене у српском народу

уведена је струја у родну кућу Доситеја Обрадовића у Чакову, интензивирани су сарадња између српских удружења из Румуније, у првом реду Савеза Срба у Румунији и наших културних институција, пре свега Матице Српске и Доситејеве задужбине, учестале су узајамне посете. О томе сведочи и то што су српска деца из Румуније први пут учествовала на дејој спортској манифестацији у Београду „Србија те зове“, где се српска деца узраста до 15 година, из целог света од Америке до Аустралије друже и надмећу у спортским играма, иако та манифестација постоји скоро једну деценију, а Темишвар је од Београда удаљен свега два непуну сата вожње. Такође је руководство Сицилијанске Бање угодило овог лета српско деце фолклорно друштво из Румуније, а са великим успехом су одржани и дани Срба у Букурешту, које је организовао букурештанска подружница Савеза Срба. Да Србија не заборавља своје хероје, сведочи ових дана полагање венца од стране представника Министарства за социјални рад и борачка питања, као и наших дипломата у Румунији на гробља српских војника у Араду и околним местима. Нема сумње да су Србија и Румунија на најбољем путу да брзо и ефикасно унапреде своје односе у духу старих, славних пријатељских времена.

М. Албуновић

Српска деца из Румуније овог августа учествовала су у спортском кампу у Београду

ским династијама, и Обреновићима и Карађорђевићима по једну краљицу, као и то да су обе биле омиљене у српском народу. О важности српских односа са Румунијом говори и то што су српски дипломати у Румунији били најугледнији српски интелектуалци свога доба попут Милана Ракића, Ђве Андрића и Јована Дучића. Краљевина Југославија је баш зато и отворила своју прву амбасаду управо у Букурешту, а први амбасадор је био Јован Дучић. Након захлађења односа до којег је дошло услед резолуције Информбироа, односи две земље су се значајно поправили у време владавине Чаушевог који је пријатељевао са Титом. Иако су разне брига и недаће заокупљале обе земље и повремено удаљавале те две државе, једно је сигурно – пријатељски односи између српског и румунског народа се никада нису мењали.

Данас је Румунија брзо модернизована земља, шеста по величини чланица ЕУ и због свог геополитичког положаја важан члан НАТО-а, али и једна од држава које не признају тзв. Косово као државу. Има велика природна богатства, Дунав, излаз на море и луку Констанцу, једну од најзначајнијих у Евро-

града до Темишвара као ни аутобуске линије чак ни до најближих српских градова, а железнички саобраћај према Србији је већ две деценије укинута због незнатног дуга са наше стране. Уз то, Румунија није била заинтересована за изградњу хидроелектране „Ђердап 3“, што због опадања нивоа Дунава, што због тога што су сада нуклеарке у моди. Притом, Румунија има једно од највећих налазишта гаса у Европи и извози га у све суседне земље, сем у Србију.

Да је власт у Србији решила да се све то исправи, видело се по много чему у последњих годину дана. Први јасан знак да се нешто мења било је именовање новог амбасадора у Румунију у стилу старих славних времена. Српска страна је одабрала једног од најугледнијих савремених српских научника, проф. др Драгана Симеуновића, да буде њен амбасадор у Румунији, као некога ко ће моћи да решава велике задатке, водећи притом и рачуна да га бира као човека са великим међународним искуством, значајним међународним везама и добрим именом у Румунији и српској дијаспори. Већ тиме је Румунија послат сигнал о намери Србије да

Амбасадор Симеуновић и министарка грађевинарства Александра Софронјевић

